

عنوان مقاله:

(Quercus castaneifolia C.A. Mey)

محل انتشار:

مجله تحقیقات حمایت و حفاظت جنگل‌ها و مراتع ایران، دوره 13، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده‌گان:

Jalil Karami - دانشجوی دکترای جنگل‌شناسی و اکولوژی جنگل (پاتولوژی جنگل)، دانشکده علوم جنگل، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

Mohamadreza Kavosi - دانشیار، گروه جنگل‌شناسی و اکولوژی جنگل، دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

Manouchehr Babanezhad - دانشکده آمار، دانشگاه گلستان

خلاصه مقاله:

در سال‌های اخیر شیوع بیماری ذغالی ناشی از قارچ *Biscogniauxia mediterranea* (De Not.) Kuntze در جنگل‌های بلوط ایران در حال گسترش است. تحقیق حاضر با هدف بررسی رابطه‌ی بین برخی از متغیرهای محیطی بر روند اپیدمی بیماری ذغالی در دوره زمانی یکساله (۱۳۹۲-۱۳۹۳) در درختان بلوط بلندمازو در پارک جنگلی قرق در استان گلستان انجام شد. برای این منظور، ضعیت سلامت ۳۸۵ اصله درخت در هفت ترانسکت با ۱۰۲ گره بررسی شد. نتایج نشان داد که ۴/۵۹ و ۴/۱۴ درصد درختان نمونه برداری شده به ترتیب سالم، کاملا خشک و دارای درجات مختلف آلودگی به بیماری ذغالی بودند. میزان آلودگی و افزایش شدت خسارت در درختان قطعاً بیشتر از درختان جوان است، با وجود این میزان مرگ و میر در درختان جوان بالاتر بود. در مجموع، میزان مرگ و میر و آلودگی درختان بلندمازو در منطقه مورد مطالعه به ترتیب ۵/۱ و ۵/۴۹ درصد در سال می باشد. علاوه بر این نتایج نشان داد که ارتفاع از سطح دریا و شبیه زمین از عوامل موثر بر چگونگی توزیع شدت و میزان آلودگی بیماری ذغالی هستند. شیوع بیماری ذغالی، اثرات محرابی بر ساختار جنگل‌های بلوط دارد به طوری که تحت تأثیر متغیرهای محیطی قرار می‌گیرد. در نهایت، تهییه مدل‌های اپیدمی بیماری، نیاز به درک درستی از چگونگی اثرگذاری متغیرهای محیطی بر تعامل میزان-پاتوژن، دارد و یافته‌های این پژوهش می‌تواند الگوی مناسبی برای مدیریت و کنترل بیماری ذغالی فراهم کند و برای حفاظت و احیاء اکوسیستم‌های جنگلی به کار گرفته شود.

کلمات کلیدی:بلوط بلندمازو، بیماری ذغالی، متغیرهای محیطی، *Biscogniauxia mediterranea*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2077123>